

ikke paa, at de ville faa et godt og nyttigt Resultat deraf.

Det er ikke sikkert, at der dertil vil behøves en særskilt Bevilling, og derfor er det heller ikke foreslaaet; for vi have i Samtale med den højtærede Landbrugsminister ikke mødt Modstand mod de Tanker, vi have fremsat, tværtimod, han er gaaet ind paa disse Tanker og er villig til at støtte dem. Jeg tror, Ministeren mener, at han maaske af de Midler, som han alt har paa sit Budget, vil kunne imødekomme Husmændenes Ønsker, og hvis dette kan ske, er dermed ogsaa alt opnaaet, som vi have ønsket ved det lille Forbehold, vi her have taget.

Kr. Jensen: Det er blot nogle ganske faa Ord, jeg finder Anledning til at fremkomme med i Anledning af et Ændringsforslag under Justitsministeriet om en forøget Understøttelse til Gunslev Pige-hjem paa Nordfalster. Dette Pige-hjem har hidtil arbejdet under overordentlig trykkende økonomiske Kaar til Trods for, at det sikkert hører til vore allerbedst ledede Pige-hjem. Nu er dette Pige-hjem, der hidtil har været i privat Eje, overgaaet til at blive en selvejende Institution og har som Følge deraf Forpligtelse til at lønne sine Ledere, der hidtil ingen som helst Løn have faaet for deres Arbejde. Den højtærede Justitsminister har stillet sig overordentligt velvillig til denne Sag, lige som ogsaa Finansudvalget har imødekommet et Andragende, der er fremsendt om forøget Understøttelse; og jeg finder derfor Anledning til med disse faa Bemærkninger at takke den højtærede Justitsminister saa vel som Finansudvalget for den gode Haandsrækning, der er givet dette saa overordentlig vel ledede Pige-hjem paa Nordfalster.

Fraenkel: Betænkningen, som ledsager Forslaget om Tillægsbevillingen, indeholder en Skrivelse af 11. Marts 1908 fra Udenrigsministeriets Embedsmænd til det Udvalg, som var nedsat i Anledning af min Sag med Udenrigsministeriet. Denne Skrivelses Offentliggørelse med de Bilag, som høre til den, nødvendiggør nogle Bemærkninger fra min Side. Hele Aktstykket er en Samling af Urigtigheder og Modsigelser og ligefremme Barnagtigheder, som jeg i høj Grad beklager ere komne frem.

Formanden: „Barnagtigheder“ er for stærkt et Udtryk i denne Forbindelse.

Fraenkel: Jeg tror, at de Forhandling-linger, som have fundet Sted om denne Sag, pegede i en naturligere og heldigere Retning, dersom man vilde videre frem i dem, og jeg beklager, hvis det er den højtærede Udenrigsminister, som har foranlediget, at dette Aktstykke er blevet offentliggjort. Da det imidlertid er sket, maa jeg sige noget om det, ogsaa af den Grund, at Aktstykket indeholder nye Sigtelser imod mig. At det er fremkommet paa et saa sent Tidspunkt, og at det er fremkommet, uden at der er givet mig Lejlighed til en Moderklæring, finder jeg ikke fair.

Der er med Hensyn til Aktstykkets Form den Ejendommelighed, at det er vanskeligt at finde ud af, hvor man egentlig skal lægge Ansvar for det. For det er ikke den tidligere Udenrigsminister, der skriver, han fremsender blot Skrivelsen fra Ministeriets Embedsmænd, men Ministeriets Embedsmænd underskrive ikke Skrivelsen, og det er i det hele lidt vanskeligt at forstaa, hvad det egentlig er for Personer i Udenrigsministeriet, som bære Ansvar for det, der er fremsat i dette Aktstykke. Men jeg tror nu, jeg ikke tager fejl, naar jeg siger, at Skrivelsen er forfattet af Kammerherre Vedel, Departementschefen for Konsulatsdepartementet. At gennemgaa Skrivelsen i det enkelte efter de faa Dages Forløb, hvori den har foreligget, finder jeg ingen Anledning til. Nogle enkelte Punkter, som ingenlunde høre til de væsentlige, men ere sprungne mig i Øjnene ved en løs Gennemlæsning af Aktstykket, skal jeg dog fremdrage. Der er saaledes under Bilag 21 nævnt en Udskrift af Justits-Protokollen i Sagen mellem Udenrigsministeriet og mig, og denne Udskrift er altsaa fulgt med Ministeriets Skrivelse af 11. Marts, men den aftrykkes ikke her mellem disse Bilag, den nævnes kun. Dette er højst uheldigt. Hvis Meningen er at bibringe Læserne af dette Aktstykke en virkelig Forstaaelse af Sagen, kan man naturligvis ikke udelade et saa vigtigt Aktstykke, som oplyser noget saa vigtigt som Proceduren mellem Udenrigsministeriet og mig for Landsoverretten. Man kan det saa meget mindre, som man ikke har undladt at optrykke en Skrivelse, der er sendt fra Kammeradvokaten til Udenrigsministeriet efter dettes Forlangende om, at han skulde udtale sig om Sagen. Naar vi nu mindes den afdøde Finansminister Vilhelm Lassens Udtalelser i Anledning af en anden Sag vedrørende Kammeradvokaten, tror jeg, jeg tør gaa ud fra, at Tinget ikke til-